

סמל-ראשון חנן סרי

סמל-ראשון חנן סרי

הלימוד

11 באוגוסט 1948 - 16/15 באוקטובר 1973

בין השנים

במלחמה

חנן נולד להוריו טובה ואשר סרי בקיבוץ בארי, שהיה אז בפלוגת עבודה בגדרה לקראת העלייה להתיישבות בנגב. הוא נקרא על שם דודו שנפל במלחמת השיחרור. כשהיה בן שנה עברה משפחתו, והקיבוץ כולו, להתיישבות בנגב, וכשהיה בן שש עברה משפחתו לקיבוץ עין דור שבגליל התחתון. את כל שתיים-עשרה שנות הלימוד בבית הספר העממי ובכיתות ההמשך עשה בעין דור, בין השנים 1955-1967. בנובמבר 1967 התגייס לשריון, והשתתף במלחמת ההתשה כמפקד טנק. הטנק שעליו פיקד נפגע פעמים אחדות, אך הוא עצמו יצא בשלום. לאחר שיחרורו בנובמבר 1970 חזר לעין דור,

ועבד כשנה במוסך של המשק. אחר כך יצא ללמוד הנדסאות-מכונות בטכניון בחיפה, השלים את היסודות שחסרו לו והיה לאחד התלמידים המצטיינים בכיתתו. כאשר פרצה המלחמה, עמד לסיים את עבודת הגמר שלו.

חנן גילה תמיד נטיה למכונות. בילדותו עסק במרכיב זמנו החופשי בהרכבתם של דגמי מטוסים, ומאוחר יותר בנה כלי תחבורה ממונעים מחלקים שונים שמצא במשק. עוד בכגרותו היה גאה על שהצליח פעם להפוך גרוטאה חסרת-שימוש למכונית של ממש. גם בשנות לימודיו בחיפה הפגין את נטייתו לעולם הטכני: "אני זוכר", כותב חברו יאיר שזר, "פעמים רבות בהן היה שואל את המרצים שאלות אשר לנו היו כמעט בלתי מובנות, ואת המורים הביאו במבוכה. הרגשתי שבשטחים רבים היתה לו איזו תפיסה עמוקה, ממש אינסטינקט".

בהשקפתו הפוליטית היה נונ-קונפורמיסט, כמעט פציפיסט, ובכך יצא דופן בין חבריו ללימודים. "בינינו היה במיעוט אכזרי", כותב יאיר שזר, "אך על אף הויכוחים שהיו לפעמים מרים ממש, עוררה אצלי קנאותו גם כבוד. זאת מפני שנוכחתי שמעבר לקיצוניות הוא ניחן כמה שחסר אצל רבים בדורנו --- נפש רגישה ומוח חושב".

כשפרצה המלחמה ראה לעצמו חובה להיות בקו האש, אולי כדי להוכיח שאין סתירה בין דעותיו הפוליטיות לבין הזדהות בסיסית עם העם והארץ. "בזמן ההתארגנות אחרי 'המוטל'", מספר יהודה הסמג"ד, "הוא ממש נלחם אתי לקבל טנק. אחר כך, כשבא יוסי ויינברג וקיבל את הפיקוד על הטנק, לא רצה חנן לרדת, והתעקש להישאר על הטנק בתור איש צוות".